VAD ÄR PÅ GÅNG?

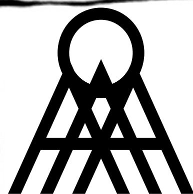
10 november *lördag*
Allmänning: Klädbytardag & kvartersfik, kl. 12.00–17.00 på Klossen.
Vi delar på kläder och fika. Inget kommer att kosta några pengar och man får ta och lämna hur mycket kläder och fika man vill!

14 november *onsdag*
Studieträff: Inte i vårt namn! kl. 18.00 på Klossen.
I Hamburg (som på så många andra ställen) trängs mindre bemedlade invånare undan när stadsdelarna anpassas för mer köpstarka inflyttare. Vi läser det korta manifest (*Not in our name!*) som skrevs av de sociala rörelser som kämpar emot gentrifieringen, och diskuterar vad som händer i Umeå utifrån det. Texten finns på våran hemsida.

22 november *torsdag*
Studiecirkel: Kapitalet, kl. 18.00 på Klossen.
Vi fortsätter vår årslånga studiecirkel på första boken av Karl Marx omfångsrika verk *Kapitalet*, där Marx talar ur skägget om de processer som genomsyrar det samhälle vi kallar kapitalistiskt. Till denna sjätte träff läser vi kapitlen tio, elva och tolv.

28 november *onsdag*
Studiecirkel: Den globala kapitalismens rum, kl. 18.00 på Klossen.
Hur formar kapitalet vår omvärld? David Harveys bok *Den globala kapitalismens rum* kan vara till hjälp! Till denna första träff (av tre) läser vi kapitel ett. Boken kommer att finnas att ladda ned via våran hemsida.

12 december *onsdag*
Studiecirkel: Den globala kapitalismens rum, kl. 18.00 på Klossen.
Andra träffen. Kapitel två.

*Kvartersbladet **Gemensamt!** utkommer några gånger per år och ges ut av **Allt åt Alla Umeå**, som ingår i **Förbundet Allt åt alla**. Vårt mål är ett samhälle efter principen: Av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov.*

alltatalla.com/umea *umea@alltatalla.com*

Gemensamt!

nummer 7 **november 2012**

Det går flyttkaravaner genom våra städer. En långsam process.

Det handlar om lönsamhet. Man omvandlar bostadsområden, gärna hela stadsdelar. Anpassar dem till en tänkt målgrupp; den typ av invånare som bedömts lämplig för tillväxtstrategin. Vilka vill vi ha här och vilka där?

Det är en smygande vräkning.

Nya människor flyttar in. De lönsamma.

De andra sorteras bort, får söka sig någon annanstans.

Deras närvaro suddas ut. Förträngs. Förflyttas.

Det kallas gentrifiering

Vart tog vi vägen?

”Den genomsnittlige Ålidhemsbon vaknar lite senare än övriga invånare i Umeå, men har å andra sidan gått och lagt sig samtidigt som grannarna på Gimonäs äter sin frukost. Gårdagens grillkväll och efterföljande pubrunda på campus slutade i en uppsluppen korridorfest med ett gäng utbytesstudenter. […] Hit kommer alla. Med många bekanta ansikten och pratstunder drar handlandet lätt ut på tiden, men vad gör det? Det finns ännu gott om tid innan dagens föreläsning börjar. Med mat i magen rör sig sedan Ålidhemsbon mot universitet, och hälsar glatt mötande på vägen som haft den stora oturen – morgonföreläsning. En vanlig dag börjar kvart över ett, men slutar aldrig innan midnatt.”

Så här väljer Umeå kommun att beskriva Ålidhem för potentiella inflyttare på sin webbplats. Vi, några av de tusentals Ålidhemsbor – pensionärer, arbetslösa, yrkesarbetande, barn – som faktiskt inte studerar vid universitetet, känner inte igen oss. Vad är intentionerna med att vi exkluderas ur bilden av vår egen stadsdel? Är beskrivningen en medveten strategi att ”nischa” stadsdelar för att söka locka till sig särskilda grupper i denna stadskonkurrensens tid?

”Det är ju bara humor!” säger säkert någon. Det är dock inte utan problematiska konsekvenser. Hur tänker den småbarnsfamilj från Arvidsjaur som söker boende i Umeå när de läser beskrivningen? Kommer de vilja bo just här, i den mån det nu är möjligt att välja? Eller den pensionär som sålt sitt hus i inlandet för en enklare tillvaro i staden? Det är nog rätt troligt att de hellre flyttar till någon annan stadsdel, som mer *verkar* passa deras behov.

Ålidhem är idag en stadsdel med blandad befolkning, men barnantalet har länge sjunkit. Med närheten till universitetet, i en växande stad, är sannolikheten stor att allt fler studenter slåss om lägenheterna även i det vanliga hyresbeståndet. Är inte det en tendens vi borde söka motverka – om framtidens Umeå ska undvika den ekonomiska segregation som är ett så påtagligt problem i världens storstäder?

Umeå kommun borde rimligen motivera sin metod för att marknadsföra våra bostadsområden. Detta gäller nämligen inte Ålidhem allena. Hur kommer det sig att stora delar av Umeås stadsdelars befintliga invånare osynliggörs i kommunens utåtriktade kommunikation? Finns det inte längre plats för oss där vi bor?

LITE OM VÅR SYN PÅ ORGANISERING

Allt åt Alla Umeå startade hösten 2010 och vi har sedan dess varit verksamma främst på Ålidhem, därför att det varit den plats där flest av oss varit bosatta. Vår utgångspunkt är att verka i de konflikter som uppstår i vår vardag – i bostadsområdet, på jobbet, i skolan. Men vi ser också behovet av att skapa positiva gemenskaper, för att visa hur vi tror att vi skulle kunna skapa en bättre värld, men också för att vi vet att vi kan göra så mycket för varandra här och nu – som grannar, vänner och arbetskamrater. Vi ser vår organisation som ett verktyg i en större verktygslåda, i motsats till traditionella partier och politiska organisationer; en struktur för våra medlemmar och sympatisörer att använda för att kämpa när hyran går upp eller jobbet skär ner. Vad kan vi göra för dig, när du vill ta upp kampen i din vardag?